

РЕШЕНИЕ

№ 7542

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7330** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 63, ал. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 27987 от 26.07.2022 г. и вх. № 29440 от 08.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място], чрез неговата майка В. П. Н., с адрес [населено място], [жк], [улица], вх. А, партер срещу Заповед № 12 от 18.07.2022 г. на началника на Затвора С., с която е разпоредено преместването на оспорващия от Затворническо общежитие от открит тип (З.) „К.“ към Затвора – [населено място] в Затвора – [населено място].

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като са нарушени материалноправните предпоставки на ЗИНЗС, защото е издадена от некомпетентен орган, съгласно чл. 62, ал.1 от ЗИНЗС. Сочи се, че преместване на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН). На следващо място се твърди, че посочените основания за преместване не са налице. Оспорващият инвокира доводи, че първото дисциплинарно наказание е за нарушение – закъснение за вечерна проверка и е наложено със заповед № 39 от 04.03.2022 г., второто е за нарушение – отказ да получи задължителна храна, наложено със заповед № 141 от 05.07.2022 г. и третото, което е наложено със заповед № 147 от 08.07.2022 г., обжалвана пред АССГ и не влязла в сила. Според Н. трите дисциплинарни наказания не обосновават

системност при неспазване на дисциплината, още повече че не се касае за тежки нарушения. Обръща се с молба към съда да бъде отменена обжалваната заповед като нищожна, защото е издадена от некомпетентен орган. В хода на съдебното производство Б. Н. се явява лично и се представлява от майка му В. П. Н., поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – началника на Затвора С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е заповед № 12 от 18.07.2022 г. на началника на Затвора С., с която, на основание чл. 63, ал.1 във връзка с чл. 62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС, е разпоредено лишеният от свобода Б. Д. Н., изтърпяващ наказанието си в З. „К.“ при Затвора [населено място] да бъде настанен в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наказанието.

От мотивите на обжалваният административен акт се установява, че жалбоподателят е постъпил в затвора [населено място] на 13.04.2018 г. за изтърпяване на наказание, наложено му с присъда по НОХД № 5002/14 г. на СГС, с която е осъден на 5 г. лишаване от свобода за престъпление по чл. 115 от НК, при първоначално определен от съда „общ режим“, който да се изпълнява в „открит тип“, считано от 13.04.2018 г. Съгласно заповед № 7 от 16.09.2020 г. на началника на Затвора [населено място] и протокол по НЧД № 3575/20 г. на СГС е преместен в затворническо общежитие от закрит тип. Със заповед № 4 от 20.01.2022 г. е прекатегоризиран отново в открит тип. Първоначално е бил настанен в З. „К.“ при Затвора [населено място] на 03.05.2018 г.

С административната преписка, приета по делото, са представени Предложение рег. № 3768 от 18.07.2022 г. на началника на Затвора [населено място], с което е предложено на основание чл. 64а, ал.2 от ЗИНЗС вр. чл. 64а, ал.1, т.1, пр.1 и т. 4 ЗИНЗС, да бъде постановено лишеният от свобода Б. Д. Н. да бъде преместен за доизтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в затвор или затворническо общежитие от закрит тип; Становище от инспектор М. М. – ИФ ЗНРНОД относно прекатегоризиране в закрит тип на лишения от свобода Б. Д. Н.; Становище от главен инспектор Д. Д. Г., НС СДВР в Затвора С. относно прилагане нормите на чл. 64а от ЗИНЗС спрямо лишения от свобода Б. Д. Н. и изтърпяване на наказанието лишаване от свобода в условията на закрит тип; Становище от НС ЗО К. З. Д. и Доклад на ИСДВР С. А. за лишения от свобода Б. Д. Н., осъден на основание чл. 116 от НК на 5 г. относно прекатегоризиране в закрит тип.

В процесната заповед ответникът се е позовал единствено и само на доклада на ИСДВР С. А., от който се установява, че жалбоподателят не е с дължимо поведение, влияе отрицателно на останалите лишени от свобода, проявява импулсивност в действията си, системно нарушава реда и дисциплината в местата за лишаване от свобода.

Административният орган е посочил, че Б. Н. е наказван със заповед № 39 от 04.03.2022 г. на началника на З. „К.“ на основание чл. 101, т. 1о т ЗИНЗС; със заповед № 141 от 05.07.2022 г. на началника на З. „К.“, на основание чл. 101, т. 2 от ЗИНЗС и със заповед № 147 от 08.07.2022 г. на началника на З. „К.“, на основание чл. 101, т.7 от ЗИНЗС.

От материалите по делото се установява, че жалбоподателят е изпълнявал трудови

задължения като общ работник в сградата на Министерство на правосъдието, съгласно заповед № 268 от 20.12.2019 г. Преди това е изпълнявал трудови задължения като общ работник в сградата на „Специализиран наказателен съд“, съгласно заповед № 260 от 27.11.2019 г.. В миналото е работил като чистач в ЗО „К.“, съгласно заповед № 229 от 23.10.2019 г. За определени периоди от време е изпълнявал трудови задължения като общ работник в сградата на Министерство на правосъдието, съгласно заповед № ВР – 50 от 07.08.2019 г. и съгласно заповед № 99 от 23.04.2019 г. Междувременно е бил назначаван на работен обект във фирма ВиК, съгласно заповед № 255 от 16.07.2019 г. Изпълнявал е за определен период от време трудови задължения на работен обект извън пределите на ЗО „К.“ във фирма „Белкаро“ ЕООД, съгласно заповед № 435 от 25.09.2018 г.

За кратък период от време жалбоподателят е изпълнявал трудови задължения като общ работник на работен обект „паркинг ГДИН – С. 23“, съгласно заповед № вр – 2022-03-038 от 29.03.2022 г.

По силата на заповед № 64 от 19.04.2022 г. е изпълнявал трудови задължения като работник „поддръжка площи“ на работен обект „Дига езеро“ в пределите на ЗО „К.“. Освободен е от работа със заповед № 65 от 03.05.2022 г. във връзка с докладна записка от 27.04.2022 г., изготвена от младши инспектор Т. Е. Д., в която е записано, че Б. Н. е отказал да излезе на работа.

Оспорващият е награден с „удължено свиждане за срок от 4 (четири) часа“, проведено на 16.04.2022 г., съгласно заповед № 52 от 14.04.2022 г.

Наред с горното Н. е наказан дисциплинарно, както следва:

1. Със заповед № 39 от 04.03.2022 г. му е наложено наказанието „писмено предупреждение“ – за това, че не е присъствал в спалното си помещение по време на вечерна проверка. В писмено обяснение по случая оспорващият е посочил, че по време на вечерната проверка е разговарял по телефона;

2. Съгласно заповед № 141 от 05.07.2022 г. на Н. е наложено дисциплинарно наказание „Извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената а срок от 7 дни“ – за това, че на 13.06.2022 г. в 08,30 часа, по време на качване на лишени от свобода за конвой до Затвора – [населено място], л.св. Б. Н. е отказал да вземе сухата храна, полагаща му се при конвоиране. С викове и демонстрации пред останалите лишени от свобода, жалбоподателят е изхвърлил полагащата му се храна в кофата за боклук. След разпореждане на ИНОД да си вземе храната, л. св. Н. я е взел и отново с викове и демонстрации я е хвърлил безразборно в конвойния автомобил. Тези действия на оспорващия са квалифицирани като дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал.1 и ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС вр. чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС;

3. Със заповед № 147 от 08.07.2022 г. жалбоподателят е наказан с дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 5 (пет) денонощия“ за това, че на 03.07.2022 г. в 11, 30 часа по време на свиждане с близките, е констатирано, че л.св. Б. Н. е взел от своите близки пакетирана храна (сандвичи) и я консумира на място, в салона за свиждане. Тези действия на жалбоподателя са определени като нарушение по чл. 100, ал.1 и ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС вр. с чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС и чл. 73, ал. 6 от ППЗИНЗ. Тази заповед е отменена с влязло в сила решение № 5200 от 03.08.2022 г., постановено по адм. дело № 6559 по описа за 2022 г. на АССГ, Трето отделение 66 състав.

Допълнително от събраните по делото писмени доказателства, се установява, че Б. Н. е преместен от ЗО – К. в Затвора – [населено място], 7 група на 19.07.2022 г. – писмо,

рег. № 5114 от 06.10.2022 г. по описа на Затвора – С., МП. Към това писмо е представена Докладна записка от инспектор „Режимна дейност“ в Затвора – С., Т. Г., в която е посочено, че е било изготвено предложение до СГС с правно основание чл. 64а, ал.2 от ЗИНЗС, вр. с чл. 64а, ал.1, т.1 и т. 4 от ЗИНЗС. Във връзка с предложението е изготвена заповед № 12 от 18.07.2022 г. относно това Н. да бъде настанен в Затвора – [населено място] до произнасяне на СГС. Инспектор Г. е отбелязала, че в заповедта е допусната техническа грешка, а именно след обстоятелствената част, по отношение на правното основание е записано „Разпореждам: на основание чл. 63, ал.1, във вр. с чл. 62, ал.1, т. 4 ЗИНЗС“, като същото следва да се чете „на основание чл. 64а, ал. 4 от ЗИНЗС“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал.1 от АПК срок пред Административен съд – София град от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Посочената правна квалификация в обжалваната заповед – чл. 63, ал.1 във връзка с чл. 62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС регламентира следните правомощия на началника на Затвора – С.. Съгласно чл. 63, ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода могат да бъдат премествани от затвор в затворническо общежитие от закрит тип, функциониращо като подразделение на затвора, и обратно със заповед на началника на затвора в случаите по чл. 62, ал.1, т. 1, 4 и 5 от ЗИНЗС. А разпоредбата на чл. 62, ал.1, т. 4 от закона предвижда, че преместването на лишени от свобода от един затвор в друг затвор се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода – пострадали или близки на пострадали от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода.

Съгласно тази правна квалификация началникът на затвора може да премести един лишен от свобода от ръководения от него затвор в затворническо общежитие от закрит тип към същия затвор, когато лицето е попада в една от шестте хипотези, посочени в чл. 62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС. В мотивите на заповедта се говори, че същата се издава, защото са налице „...други важни съображения, свързани с ресоциализацията на лицето“, но това липсва цифрово посочване на тази хипотеза. Допускането на такова несъответствие, некоординираност между мотиви и квалификация представлява нарушение на производствените правила от категорията на съществените, с което се ограничава правото на защита на Н., тъй като е възпрепятствана възможността му да разбере защо е издадена обжалваната заповед.

На следващо място, съдът констатира, че ответникът не е материално компетентен да взема решение и да премества лишен от свобода, който е настанен в затворническо общежитие от открит тип, какъвто е настоящият случай, в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, защото тази преценка е предоставена на наказателния съд, съгласно чл. 64а, ал. 3 от ЗИНЗС. Това е така, тъй като се изменя режима на

изтърпяваното наказание в З. от лек в по – тежък такъв, т.е. влошава се положението на лишения от свобода. Изземването на компетентността на съда от орган на изпълнителната власт представлява съществено процесуално нарушение, което предпоставя прогласяване нищожност на издадения административен акт.

Настоящият съдебен състав не приема за сериозни и основателни твърденията изложени в Докладна записка, изготвена от инспектор „Режимна дейност“ в Затвора – [населено място], Т. Г. (л. 69), че е допусната явна фактическа грешка, писмена при изписване на правната квалификация в процесната заповед и вместо посоченото в нея „на основание чл. 63, ал.1 във връзка с чл. 62, ал.1 т. 4 от ЗИНЗС“, трябва да се чете правилното „на основание чл. 64а, ал. 4 от ЗИНЗС“. За да е налице писмена грешка, правилната правната квалификация следва да кореспондира с мотивите на административния акт. В случая не се установява такава кореспонденция, защото в обжалваната заповед няма изложен и ред, че същата се издава във връзка с отправено Предложение, рег. № 3768 от 18.07.2022 г., до СГС (л. 10 – 12),на основание чл. 64а, ал.2 от ЗИНЗС вр. чл. 64а, ал.1, т. 1 и т. 4 от ЗИНЗС, за преместване на л.св. Б. Д. Н. от З. – К. в Затвора – [населено място]. Следователно ответникът не е имал намерение да издаде процесната заповед във връзка с посоченото определение. Отделно от посоченото е необходимо да се подчертае, че допусната явна фактическа/писмена грешка не се отстранява или поправя с докладна записка.

По така изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед № 12 от 18.07.2022 г., издадена от началника на Затвора – [населено място] като издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и при изземване компетентността на окръжния съд от нейния издател и следва да бъде прогласена за нищожна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл.1 от АПК, Административен съд-София-град, Трето отделение, 8 - ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № 12 от 18.07.2022 г. на началника на Затвора С., с която е разпоредено лишеният от свобода Б. Д. Н. от З. „К.“ при Затвора – [населено място] да бъде настанен в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: